

SLOVENSKI NAROD.

zhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za eden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnništvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Kačičeva slavnost.

Jutri dné 26. avgusta slavili bodo hrvaški naši bratje v kršni Dalmaciji sijajen, velelep praznik narodnega probujenja. Odkril se bode slovesno prvi narodni spomenik, kateri je postavil hrvaški narod buditelju, pesniku svojemu Milovanu otcu Andriji Kačiču — Miošiču. Znamenita je ta slavnost, ker se bode vršila v starodavni zibelki Hrvatstva, katero so na videz, to je v mestih njenih ob morske obali bili potujčili tuji uplivi v toliko, da se je zmatrala za italijansko deželo, po kateri so mislili opravičeno segati sosedje onkraj morja. Domači, slovanski živelj bil je potisnjen na stran, povsod se je šopirila tujščina, kakor je to bilo večinoma skoraj v vseh slovanskih deželah. Ali narod se je probudil, začel zahtevati svoja prava in po dolgih borbah dosegel vsaj nekoliko svojih pravic. Jutri odkril bode zavedni narod spomenik pesniku svojemu, ki ga je budil v dobi, ko je vse spalo smrtno spanje. Spomenik postavljen je prav iz naroda, nad 5000 darovateljev zložilo je potrebno vsoto, in hrvaški umetnik Rendić izgotovil je prvi ta narodni spomenik noveje dobe.

Slovanstvo se probuja na jugu. Lani postavili smo Slovenci spomenik svojemu buditelju-pesniku Vodniku, letos praznujejo jednako slavnost bratje naši v Dalmaciji, katere se bode udeležil narod iz vseh krajev jugoslovanskih. V duhu združeni bomo jutri vsi okoli spomenika daleč tam doli na obalah sinje Adrije v prijazni Makarski, veseleč se probujenja bratov, kateri kažejo svetu s jutrnjem razkritjem spomenika, da probujen in zaveden narod vé ceni zasluge onih mož, ki so ga v težavnih dobah budili iz mrtvila. Rodil se je Kačič l. 1696 v Bristu, kjer se bode razkrila drugi dan po slavnosti, dne 27. t. m. spominska plošča na rojstvenem domu pesnikovem, umrl pa je l. 1760 v Zaostrugu, kjer se bode odkril isti dan tudi nagrobni spomenik pesnikov. Glavna slavnost pa bode jutri 26. t. m. v Makarski, kjer se bode slovesno razkril spomenik.

Da se ve pravo oceniti zasluge Kačičeve, treba se je ozreti v dobo, v kateri je živel in de-

loval. Narod taval je po tmni neznanja, tuja omika vladala je v vseh slojevih društvenih, ki so se klanjali silnemu levu beneškemu, kakor maliku. To je ugajalo beneški vladi, ki je vestno izpolnjevala zlobni svet necega Pavla Scarpia: „Se volete i Dalmati fedeli, teneteli ignoranti“ (če hočete, da bodo Dalmatinci zvesti, držite jih v nevednosti.) Mladenci iz boljih obitelji učili so se v Italiji, največ v Padovi, kjer so se navzemali tujega duha in se popolnoma odtujevali narodu svojemu.

Narodna prosveta imela je zavetišče samo v skromnih samostanih, obrt in trgovina potegnili sta se v gore, tuji okus in tuje šege ugnezdile so se v višjih slojih naroda. V taci razmerah počel je buditi skromni franjevec svoj narod, njegova pjesmarica „Razgovor ugodni naroda slovi nskoga“ priljubila se je kmalu vsemu narodu. Ona mu je pripovedovala stara junaštva za vero in domovino, ona ga je krepila v hrvaški slovanski zavesti, ona mu je prorokovala narodno uskršenje roda hrvaškega v slovanski slogi.

Izpolnilo se je to prorokovanje pesnikovo. Narod probudil se je, ustaja iz dolgoletnega spanja, in prva sveta naloga mu je, da se zahvalno spominja onih mož, ki so ga budili v dobah, ko je še spal pogubno smrtno spanje. Okoli spomenika Kačičevega zbralo se bode na tisoče probujenih, zavednih sinov skupne majke slovanske, drugi pa, katerim okoliščine ne pripuščajo, da se jim pridružimo tam doli, v duhu bomo mej njimi, ter kličemo naukušeno: Slava spominu buditelja-pesnika Milovana Kačiča, slava zavednemu narodu, ki časteč pesnika svojega časti i samega sebe, živela uzajemnost slovanska!

Dopolnilna volitev na Tolminskem.

„Zavednost“, politično društvo za Tolminsko, izdalo je tamošnjim volilem sledeči volilni oklic:

Volilci tolminskega okraja!

Lepa je naša tolminska deželica, polna naravnih krasot; rajske dolinice, proti nebu kipeči snežniki, prostrane planine, lepa obdelana polja jo dičijo. Najlepši njen zaklad pa je pridno, umno,

pošteno ljudstvo, ljudstvo katoliško, ljudstvo čiste, slovenske krvi in korenine, zvesto udano svojemu cesarju. Zato pa tudi zasluži po svojih lastnostih sebi podobnega poslanca.

Kak naj bode naš poslanec? Naš poslanec bodi priden, umen pošten. Naš poslanec bodi vernega katoliškega prepričanja, na samo doma, ampak tudi javno pred vsem svetom, ne samo v besedi, ampak tudi v življenji, kolikor zasebnem tolikor javnem. Naš poslanec bodi čiste slovenske krvi in korenine, bodi slovenskega mišljenja in prepričanja! Pa svoje slovensko mišljenje in prepričanje naj kaže bolj v javnem delovanju nego v besedi, bolj mej nasprotniki našega milega jezika, nego mej prijatelji. Doma in z jezikom ter mej prijatelji je lahko vsak katoličan, lahko vsak Slovenec. Po delovanju in mej sovražniki se spozná, kdo je trdnega verskega prepričanja, kdo odločen Slovenec. Kdor Boga zataji, zataji tudi narod, kdor se naroda sramuje, sramuje se tudi Boga. Tak za nas ni!

Kje naj iščemo poslanca, našemu ljudstvu podobnega, z onimi lepimi lastnostmi?

Predragi volilci, imamo ga! Ni je skoraj v sice v naši lepi deželi, kjer bi ne bil poznan! Ta mož je **dr. Anton Gregorčič**, naš rojak. On pozna naše potrebe, naše stiske. Od mladosti priden, umen, pošten, z nami je tako rekoč skušal in občutil vse naše radosti, pa tudi britkosti. Naše gore list je! On je vedno bil in je odličen katoliški duhovnik, on je vedno bil in je odločen Slovenec, vedno zvest svojemu presvetlemu vladarju, v svojem zasebnem in javnem življenji, mej prijatelji in sovražniki. Bil je že naš poslanec. Znano Vam je vsem njegovo dosedanje delovanje. Še se spominjate, s kakim veseljem ste ga lani volili. Iz Vam vsem dobro znanih razlogov je apeloval na svoje volilce: „Volilci naj razsodijo!“ Vaša sodba pri bližajoči se volitvi, predragi volilci! naj bode jednoglasen vsklik:

Naš poslanec je:

dr. Anton Gregorčič.

Slovensko politično društvo

„Zavednost“.

LISTEK.

Kavkaški ujetnik.

(Ruski spisal grof Lev Tolstoj, poslovenil P.)

I.

Služil je na Kavkazu gospod za častnika. Ime mu je bilo Žilin.

Nekoč dobil je pismo od doma. Pisala mu je starka mati: „Stara sem postala in rada bi videla še jedenkrat pred smrtjo ljubljene sina. Pridi, da se poslovim od mene, da me pokoplješ, potem pa z Bogom pojdi zopet v službo. Poiskala sem ti tudi nevesto, umna je, lepa, pa tudi imovita. Če se ti priljubi — se lahko oženiš in tukaj za zmirom ostaneš.“

Žilin se zamislil. In v istini je starka že slaba; morda je več ne vidim. Pojdem; in če je nevesta lepa — se še lahko oženim.“

Šel je k polkovniku, poprosil za dopust, poslovil se s tovariši, vojakom svojim dal štiri vedre vodke za slovo in odpravil se na odhod.

Na Kavkazu je tedaj bila vojna. Po cestah niti po dnevu niti po noči ni bilo moči potovati. Jedva je kak Rus odšel ali pa odpeljal se iz trdnjave — že so ga ubili Tataři ali pa odveli v gore. Odre-

jeno je bilo, da je dvakrat na teden od trdnjave do trdnjave hodilo vojaško spremstvo. Spredaj in zadaj hodili so vojaki, a v sredi pa drugi potovalci.

Bilo je po leti. Ob zori zbrali so se vozovi za trdnjavo, prišli vojaki, ki so imeli vozove spremljati in odrinili so. Žilin je jezdil, voz z njegovimi stvarmi je pa bil mej drugimi vozovi.

Potovati so imeli 25 vrst. Vozovi pomikali so se dalje tiho, sedaj so se ustavili; sedaj se je kakemu vozu snelo kolo, sedaj se je kak konj ustavil, in vsi so se ustavili in čakali.

Solnce je že prestopilo poldan, a neso bili še prehodili pol pota. Solnce je silno pripekalo, a nikamor se ni bilo umakniti. Povsod je bila gola stepla; niti drevesa niti grmiča ni bilo videti ob potu.

Žilin je jezdil naprej, ustavil se in čakal, da ga doidejo vozovi. Sliši, da so začeli trobiti na rog — potem pa vidi, da so se zopet ustavili. Žilin si je umislil: „Ali bi ne bilo bolje, da objezdim sam dalje brez vojakov? Konj pod menoj je dober, če me napadejo Tataři — pa jim uide. Ali pa naj počakam?“

Ustavil se je, zamislil se. In približal se mu je drug častnik, Kostilin, s puško in mu rekel:

— Pojdiva sama, Žilin. Skoro že ni moči tega prenašati, lačna sva in poleg tega je pa taka huda vročina. Srajca na meni je že vsa premočena.

Kostilin, težek in debel mož, bil je ves rudeč in pot mu je kar lil po lici. Žilin je pomislil, potem pa rekel:

— Ali je puška nabasana?

— Nabasana.

— Nu, pa pojdiva. Le to se dogovoriva, da drug drugega ne pustiva.

In odjezdila sta naprej. Potovala sta po stepi, pogovarjala se in gledala okoli. Daleč se je videlo okrog.

Sedaj se je končala stepla, pot je držala po ozke soteski mej dvema gorama. Žilin je spregovoril:

— Treba iti na goro pogledat, — kajti tu ti pridero z gore, da jih niti ne zagledaš.

A Kostilin je rekel:

— Kaj bi gledala? Pojdiva dalje. Žilin ga pa ni poslušal.

— Ne, rekel je, počakaj doli, samo pogledati hočem. In obrnil je konja na levo v goro. Žilinov konj je bil dober lovski konj. Bil je plačal za žrebe s čede sto rubljev in ga sam izučil; kakor na krikih odnesel ga je po gorski rebri. Jedva je odjezdil, že je zagledal pred sabo Tatare na konjih. Bilo je kaci trideset mož. Ko jih je zagledal, se je obrnil; a Tataři so ga tudi zagledali, spustili se za njim, začeli so jahaje jemati puške iz tokov. Žilin je po-

Temu oklicu se je pridružil posebni volilni odbor deseterih udov v Gorici, ki dopolnjuje to, kar „Sloga“ zanemarlja, objavlja naslednje priporočilo:

Opiraje se na javno mnenje v Gorici in po vsej deželi ter na splošno željo prebivalcem na Tolminskem, da bi dr. Anton Gregorčič, uzoren rodoljub in neutrudljiv naroden delavec, zopet prišel v deželni zbor, proglašajo in priporočajo podpisani odbor kot kandidata pri bodočih dopolnilnih deželnozborskih volitvah v kmetijskih občinah sodnijskih okrajev Tolmin, Bole in Cerklje, imenovanega gospoda

dr. Antona Gregorčiča,
ki si je pridobil s svojim dosedanjim delovanjem zaupanje in priznanje vsega naroda.

Za posebni volilni odbor:

Dr. Al. Raf. Rojic,
načelnik.

Simon Gregorčič,
namestnik.

O našem položaju.

Državni poslanec za notranske občine, doktor A. Ferjančič je dne 17. t. m. svojim volilcem v Ilirski Bistrici poročal o svojem in svojih slovenskih tovarišev delovanju v zadnji dobi državnega zbora. Njegovo poročilo se je nanašalo na naše gospodarsko teženje, na politično stališče naše v državnem zboru, naposled pa je slikal tudi položaj našega naroda sploh. V prvem pogledu je poučno razložil nekatere važnije zakone, oziroma predloge, tako zakon, s katerim se olajšujejo pristojbine prizapuščinam, zakon o trtni uši, predlog o dolenjski železnici, zakon o odškodovanju za neopravičeno prestopne kazni itd. Polagal je tudi račun o nalogah, katere mu je bilo izvršiti na posebne prošnje iz svojega volilnega okraja. Splošnega pomena so nam politični nazori, katere je pri tej priliki razvijal naš zastopnik, in podajemo jih v naslednjih odstavkih njegovega govora:

Slovenci imamo v državi težaven položaj. Na marsikateri strani se še zmiraj misli, da bi najbolje bilo, da nas ni in se po tem tudi ravna. Več kakor 20letni temeljni zakoni so za nas še zmiraj večidel le na papirju in kratijo se nam še zmiraj sredstva in pogoji duševnega razvitka in gmotnega vspevanja. Toda to ne sme poslancev splasiti in jih tudi ni. V prošli dobi smo tako kakor prej poudarjali svoje težave in potrebe in če je izrek resničen, da tudi kaplja izdolbe kamen, priti moramo do zmage, ker naše težnje so pravične in nam v zakonih zajamčene. Ne samo to, gojimo trdno nado, da se bode tudi sprevidelo, da smo Slovenci važen faktor v državi, da smo poklicani in usposobljeni stražiti državi Jadransko morje, ki je bistvenega pomena za cesarstvo in braniti ga, naj se sega po njem od juga ali od severa. Zato pa ne potrebujemo nobene protekcije, da naj se nam le prostost razvijati se v okviru zakonov, odvrčajo naj se od nas protizakoniti napadi na našo narodnost in naš gospodarski obstanek, kakor se ti vrše po nemškem šulvereinu in „Pro Patria“ ter društvu „Südmark“,

pa bomo stali krepki in nepremagljivi proti hrotranjim in vnanjim sovražnikom države. To v obče in pri vsaki priliki naglašati, spoznavali so slovenski poslanci za svojo najvažnejšo nalogo in so jo tudi brez izjeme in vestno vršili.

Kakor že več let, smo imeli tudi v zadnji dobi mi slovenski poslanci za svoje narodne želje in težnje hud boj. Slovenci bi morali pri tem boji omagati, da nas ne dramijo jasna in nam povoljna določila zakonov k vedno novim naporom. — Tudi letos nam je bilo kazati, kako se v uradih s slovensčino po mačehinski ravna, tako da se mora Slovenec na svoji zemlji čutiti tujca. Kazati nam je bilo, da se nam krati izomika v našem jeziku na srednjih učiliščih, da celo ljudska šola ne stoji na jedino pravih tleh materinega jezika. Grajali smo, kako oblastva izven Kranjskega zavirajo slovenske šole in kako osobito v tržaški okolici Tržaški magistrat napravlja italijanske vzporednice v celo slovenskih okoličanskih vaseh, ne da bi se primoral v Trstu samem napraviti šole za slovenske otroke. Kazali smo, kako nam tla izpodjedajo društva, dva „šulvereina“ in „Pro Patria“, prvi dve na nemških mejah, drugo na Primorskem loveč slovenske otroke v svoje šole, kar je proti pravi in zdravi izgoji in tudi proti pozitivnim zakonom. — Dve teh društev doletela je že zaslužena osoda, in sicer „šulverein za Nemce“ in „Pro Patria“. Pokazalo se je, da njih delovanje ni v zmislu avstrijskih koristij, da škilijo čez mejo in pripravljajo tla sosednim narodom, da se okoristijo z lepimi avstrijskimi pokrajinami. Naše Ciril-Metodovo društvo se pa v svojem delovanju ovira, in po njem izdavana, v patrijotičnem duhu pisane knjižice se zabranjujejo, češ, da razširjajo razpor mej mirnimi Slovenci in njih sosedmi Nemci ali Italijani. Očita se našemu društvu, da prejmlje novce od zvonaj, kar ni res, — celo dopuščeno pa je, da šulverein prejema denar iz Nemčije. Kazali smo slovenski poslanci na vse te nepravilike s prepričalno besedo in dokazi v rokah. Spremenilo se še ni dosti, a uverjeni smo, da naši neprestani naporji bodo oči odprli odločilnim krogom in nas dovedli do pravičnih in državi koristnih razmer. Ker poročam v prvi vrsti o svojem delovanju, naj s par besedami omenjam tudi svojega nastopa proti „iredenti“. Tako delo ni ne lahko, ne prijetno. Toda narodna korist in avstrijski patrijotizem velevala sta nastopiti proti tej zalegi, ki je če dalje predrznejo in nesramneje dvigala glavo po konci, ter jej brezozirno potegniti krinko z obraza. Podrobno sem naslikal, kakor se od zvonaj in na domačih tleh ruje proti naši narodnosti in proti državi. Upitje je nastalo veliko, napadi in psovanja čitati so bili v italijanskih in — seveda — tudi v nemških, nam sovražnih listih, — ko bi človek vendar mislil, da iredentovsko početje je pobijati vsakemu patrijotu. Le vladno glasilo mi je dalo pravo in to me je tem bolj veselilo, ker sem imel zavest, da vladajoči krogi začenjajo uvidevati istinitost naših pritožb in nevarnost, pretečo državi ob Adriji. Razpust društva „Pro Patria“ zmatramo za veselo znamenje v tem oziru. To je v pogla-

vitnih potezah slika delovanja slovenskih poslancev v zadnji dobi zasedanja. (Konec prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 25. avgusta.

Češko državno pravo.

Mladočeški „Moravske Listy“ odločno zahtevajo, da se obnovi krona sv. Vavca. Že desetletja zahteva narod češki, da se mu povrne državno pravo, pa se mu odgovarja, da je to pravo že pozabljeno. Če so Staročeški češko državno pravo pozabili, ga pa narod ni pozabil, v kratkem bode se jelo zahtevati to pravo z novo silo na Češkem, Moravskem in v Šleziji. Za obnovenje češke krone morajo se vsi Čehi poganjati, naj bodo že liberalni ali konservativni. Če se bodo Čehi vseh treh dežel odločno in složno potegnili za svoje pravice, bode češko državno pravo kakor feniks vstalo iz papirnega pepela.

Staro- in Mladočeški.

Poljski list „Reforma“ misli, da sporazumljenje mej Staro- in Mladočeški ni mogoče. Mladočeški ne morejo ničesar odjenjati, od svojega dosedanjega postopanja, kajti če bi odjenjali, bi izgubili vso popularnost. Če bi se pa Staročeški popolnoma udali Mladočehom, odreči bi se morali vsemu, o čemer so se z Nemci na Dunaji dogovorili in sprava bi se razbila. Staročeški bi pa tudi v tem slučaju ne pridobili si prejšnje veljave. Poljski list torej misli, da so Staročeški napak storili, da so se jeli pogajati z Mladočehi, ki so jih vedno prezirali. Staročeški vodje so vendar morali vedeti, da se Mladočeški za spravo izreči ne morejo, ko so že toliko agitovali proti njej.

Novi galitski deželni maršal.

Kakor poročajo poljski listi, bode novi deželni maršal knez Evstahij Sanguszko. Da se bode novi deželni maršal vzel zopet iz visocega plemstva, ni bilo dvojiti. Demokratska stranka seveda z novim maršalom ne bode posebno zadovoljna, pa dosedaj ima ta stranka še premalo upliva v deželi, da bi se pri tacih imenovanjih oziralo nanjo.

Vnanje države.

Ruski manevri.

Na dveh krajih ima letos rusko vojaštvo svoje manevre. Pri Narvi bili so prvi, udeležil se jih je visok gost, nemški cesar Viljem II. Višji ruski častnik rekel je o njih, da je to bila le parada. Prava slika ruske vojne pokazala se bode stoprav pri manevrih ob avstrijske meji, ko bodo poveljevali generala Gurko in Dragomirov in voditelja konjikov Strukov in Ter-Asaturov.

Naslanjajoč na to izjavo, piše dopisnik z Ruskega, da bode v istini zanimivo, gledati, kako se bode ta dva vojskovodji, katerima je v evropski vojni odmenjena najvažnejša uloga, bojevala drug proti drugemu in to s tako ogromnimi četami, kakor jih doslej pri mirovni vajah še ni bilo vkupe.

Pod poveljstvom Gurkovim bodo štirje voji, dve mestni brigadi in pet konjiških divizij, pod Dragomirova poveljstvom pa štirje voji, tri mestne brigade in štiri konjiške divizije, vsega vkupe okolu 150.000 mož. Središče vaju bode Rovno v Volinu, katic 40 kilometrov od avstrijske meje.

Vrhovnemu poveljniku, generalu Gurku, bode prvokrat na strani kot načelnik generalnega štaba znani vojaški pisatelj, general Pusirevski, katerega ruski strokovnjaki zmatrjajo za jednega najboljših izmed mlajših generalov. Na voditelja konjikov, ki

gnal konja po rebri, kolikor so ga mogle nesti noge in zaklical Kostilinu.

— Vzemi puško v roke, sam je pa le mislil na svojega konja: Nesi me, ne spodtakni se z ного, če se spodtakneš, sem izgubljen. Če pridem do puške, se jim ne udam.

A Kostilin ni čakal, jedva je zagledal Tatara — že je pognal konja v dir proti trdnjavi. Z bičem tepel je konja sedaj po jedni, sedaj po drugi strani. Le v prahu se vidi, da konj maha z repom.

Žilin vidi, da mu huda preti. Puška je zbežala, s samo sablo pa dosti ne opraviš. Pustil je konja navzdol, k vojakom mislil je uiti. Vidi, da jih šest dirja, da mu prestrežejo pot. Pod njim je bil dober konj, a oni so imeli še boljše, in podili so konje, da ga prehitijo! Začel je obupavati, hotel je obrniti konja, pa konj se je bil že preveč razvnel in ni ga mogel obdržati, letel je naravnost proti njim. Vidi, da se mu bliža Tatar z rudečo brado na sivem konju. Žvižgal je, škripal z zobmi in pripravljaj puško na strel.

— Nu, mislil je Žilin, že poznam vas vrage, če me živega dobite, posadite me v jame in pretepete me z bičem. Ne udam se živ...

Če tudi Žilin ni bil velike postave, pa je bil hraber. Zgrabil je sablo in pognal konja naravnost proti Tatarju, in mislil si, ali ga s konjem zmanem, ali ga pa posekam s sablo. Žilin še ni pridiral na

mesto, ko so s puškami ustrelili za njim in mu zadeli konja. Konj je z vso težo pal na tla, — zavalil se Žilinu na nogo.

Hotel je ustati, pa na njem že sedita dva smrdeča Tatarja in mu zavijata roki na hrbet. Napel je vse sile in s seboj spravil Tatara, — pa so že poskakali s konj trije drugi nanj in ga jeli biti po glavi. Črno se mu je začelo delati pred očmi in opotekel se je. Zgrabili so ga Tatarji, vzeli s sedel rezervne jermene, roke mu zavili na hrbet in je zvezali po tatarski, potegnili k sedlu. Kapo so mu zbili z glave, sezuli čevlje, vsega preiskali, vzeli mu uro, denar, raztrgali obleko. Žilin je pogledal na konja svojega. Kakor je pal, tako leži, samo z nogami bije — v glavi ima rano in iz rane teče rudeča kri — daleč okrog je ves prag pomotila.

Tatar stopil je k konju in začel snemati sedlo. Konj je še vedno bil z nogami — Tatar vzel je kinžal, prerezal konju grlo. Konj je zahropel in pokadilo se mu je iz grla.

Tatarji so mu odvzeli sedlo in opravo. Tatar z rudečo brado sedel je na konja, drugi so pa posadili Žilina k njemu na sedlo. Da bi ne pal, privezali so ga z jermenom za pas k Tatarju in odveli v gore.

Sedi Žilin za Tatarjem, ziblje se, tišči se z licem v smrdeči tatarski hrbet. Pred seboj vidi samo široki tatarski hrbet in žilasti vrat — in

obriti zatilnik se mu kaže izpod kape. Glava je Žilinu razbita, kri se mu je strdila pred očmi. Ni mogel popraviti se na konji, niti obrisati krvi. Roke je imel tako zavite nazaj, da bi se mu bile kmalu v komolci zlomile.

Jezdili so dolgo v goro, na brodu prepeljali se čez reko, prišli na pot in šli dalje, potovali po predelu mej skalovjem.

Žilin je hotel zapomniti si pot, kod ga peljejo — pa oči je imel zamazane s krvjo in obrniti se ni mogel.

Začelo se je mračiti; šli so še jedenkrat čez reko, začeli so jahati po skalovji v goro, zadišalo je po dimu, zalajali so psi. Prišli so v aul (tatarsko vas). Zlezli so s konj, zbrali so se tatarski otroci, obkrožili Žilina, vpili, radovali se, kamne metali vanj.

Tatar je odgnal otroke, spravil Žilina s konja in poklical delavca. Prišel je koščen Nogajec v sami srajci. Srajca je bila strgana, prsi gole. Tatar mu je nekaj ukazal. Prinesel je delavec klado: dve hrastovi bruni z ukovanimi železnimi sponami in v jedni sponi je bila skoba in ključavnica.

Razvezali so roki Žilinu, deli ga v klado — peljali v klanico, porinili ga notri in zaprli. Žilin pal je na kup. Malo časa je poležal, otipal v temoti, kje je mečje in se ulegel.

(Dalje prih.)

bodeta drug proti drugemu poveljevala, je veliko nad v slučaju vojne. Generalni poročnik Strukov imel bi v slučaju vojne z Nemčijo veliko ulogo kot poveljnik konjice, generalni poročnik Ter-Asaturov pa bi na isti način poveljeval proti Avstriji. Strukov, sedaj 50 let star, je Skobeljeva učenec z vsemi njegovimi nazori o vojevanju brez usmiljenja. V zadnji turški vojni bil je poveljnik Skobeljeva prednje straže; njegovo vodstvo večjih konjiških čet v miru vzbudilo je pozornost. Ter-Asaturov ima 54 let, je rodom Kavkazec in je vojeval na rusko-azijskih bojiščih. Zmatrajo ga zastopnikom pravega kavkaškega konjiškega duha. On in Strukov sta oduševljena pristaša vojne stranke. — Tako nemški listi.

Patrijarhat v Belem gradu.

Metropolit Mihael se je obrnil na ruskega carja, da se osnuje v Belem gradu za srbsko cerkev patrijarhat, kateremu bi bila podrejena tudi srbska duhovščina v Makedoniji, Bolgariji in v drugih delih evropske Turčije. Srbska vlada baje ni nič poprej zvedela, kaj patrijarh namerava. Ideja, da se osnuje srbski patrijarhat ni nova, temveč se je o tem že govorilo, ko je vladal kralj Milan. Seveda, uresničenju te ideje se bode ustavljal Carigradski patrijarhat, ki bi zgubil potem mnogo župnij v Makedoniji in Stari Srbiji. Če se osnuje tak srbski patrijarhat, v omenjenih dveh deželah grški cerkvi v kratkem ne bode ostalo skoro nobeno selo. Nekaj si jih prisvoji srbska, nekaj pa bolgarska cerkev.

„Velika Srbija“.

Vlada srbska pozvala je nekda društvo „Velika Srbija“, pri katerega osnovi se je jako zabavljalo proti Avstriji, da predloži svoja pravila. Mislili se, da vlada ne bode potrdila pravil, in s tem preneha društvo. To društvo je nedavno baje dobilo iz Moskve 1000 rubljev za srbsko duhovščino v Makedoniji. Svoje delovanje je bilo pred vsem razširilo na Staro Srbijo in Makedonijo, kjer od bolgarskih agitacij preti srbstvu nevarnost.

Občna volilna pravica v Belgiji.

Belgijski delavci hočejo zares s strajki prisiliti vlado, da uvede občno volilno pravico. Strajki v ta namen so se že pričeli. Prav čudno je postopanje zmernih liberalcev v tej zadevi. Nedavno so še zagotavljali, da so za občno volilno pravico, če tudi so nekateri trdili, da se je bati, da bi občna volilna pravica koristila konservativcem, sedaj pa že vsa zmernoliberalna glasila pišejo proti občni volilni pravici, češ, da belgijski delavci še neso dovolj izobraženi, da bi se jim mogla dati občna volilna pravica. Vlada je že jako v strahu, če se bodo strajki množili. Mislila je že sama nekoliko razširiti volilno pravico, pa sedaj vidi, da s polovičarskimi reformami se delavci ne bodo zadovoljili.

Volitve na Japonskem.

Volitve za prvi japonski parlament so končane. Največ izvoljenih poslancev je radikalcev, ki bodo zahtevali večih reform. Natančneje se pa razmerje strank ne dá označiti, ker se razvijó stranke še le, ko se začne parlamentsko življenje. Po poklici so izvoljeni poslanci: 1 minister, 3 senatorji, 27 krajnih vladnih uradnikov, 36 županov in ravnateljev, 143 članov provincijalnih upravnih oblastev, 18 časnikarjev, 19 odvetnikov, 10 učiteljev, 4 bivši budaisti duhovniki, 19 uradnikov raznih bank in delniških društev, 3 vseučilišni doktorji, 14 profesorji in 3 zdravniki. Podmičenje pri volitvah se bode hudo kaznovalo, jeden izvoljenih poslancev je že zaradi podmičenja volilcev bil poklican pred kazensko sodišče.

Domače stvari.

— (Današnji „Sokolski večer“ na čast g. dr. Jerneju Zupancu) bode, ako bi bilo vreme neugodno, v čitalniški dvorani.

— (Umrla) je gospa Alojzija Goriup, mati poznane odlične rodbine na Proseku.

— (Družba sv. Cirila in Metoda,) Rodoljubne dame v Litiji in Šmartinu pri Litiji nabrale so za družbo 101 gld. in tako stopile v kolo pokroviteljev. Bl. gospa Svetčeva izročila je znesek družbi in bode zastopala najnovejšo to pokroviteljico pri občnem zboru. Slava vnetim rodoljubkinjam v Litiji in Šmartinu. Naj bi našle tudi drugod posnemalk! — Na Dunaji zbrani slovenski učitelji s Kranjskega nabrali so v prijateljski družbi 10 gld. za našo družbo. Hvala jim!

— (Zopet petarda.) „Slovensko delavsko društvo“ v Trstu praznovalo je včeraj obletnico blagoslovljenja svoje zastave. Zjutraj bila je maša, h kateri so šli udje v velikem številu z zastavo, po maši pa so se vrnili in pred društvenim stanovanjem svirala je godba cesarsko pesem, vsprejeto z nahušenimi živoklici. — Popoldne ob četrta na štiri počila je v veži društvenega stanovanja velika petarda. Nabralo se hitro polno ljudstva. Zlotinca neso dobili. — To je v malo dneh že drugi slučaj, katerega bodo italijanski listi najbrže zopet zamolčali.

— (Vojaško.) Zadnjo soboto prišli so 73., 74. in 75. brambovski batalijon iz Trsta, Istre in Gorice v Ljubljano in se danes udeležili brigadnih vaj. Življenje je bilo včeraj jako živo po došlih vojaki — brambovcih, posebno v Spodnji Šiški, kjer je bilo „žegnanje“ in so „komarja klali“. Petje razlegalo se je v slovenskem, furlanskem in laškem jeziku, posebno na vrtu Koslerjeve pivovarne, katera je bila vojakov in drugega občinstva prenapolnjena.

— (Klub biciklistov hrvatskega „Sokola“) odločil je tudi, da se udeleži svečanosti „Celjskega Sokola“ dne 7. in 8. septembra.

— (Rekurz) odbora „Tržaškega Sokola“ proti znanemu ukrepu c. kr. okr. glavarstva v Gradiški, povodom namerovanega izleta v Devin, je c. kr. namestništvo odbilo iz ozirov na „javni mir in red“.

— („Slovensko pevsko društvo v Trstu“) Vlada je potrdila pravila tega društva. I. občni zbor se bode sklical tekem meseca septembra.

— (Notarska zbornica v Celji) imela je včeraj sejo, pri kateri so bili za bodočo dobo izvoljeni naslednji gospodje člani: Predsednikom Lovro Baš. Odborniki: dr. Firbas in dr. Radey s 14, Simon Ožgan, dr. Geršak, Jurij Detiček in Anton Svetina s 13 glasovi. Namestniki Ivan Kačič, Maks Koser in Fran Veršec.

— (Premembe v ljubljanski škofiji.) Vikarijat Črni Vrh nad Idrijo dobil je g. Ferdo Kogej, župnik v Gorenjem Tuhinju. — Župniji na Breznici odpovedal se je g. župnik A. Hočevnar.

— („Savinjski Sokol“) Pri občnem zboru telovadno-gasilnega društva „Savinjski Sokol“ bili so jednoglasno izvoljeni sledeči bratje Sokoli v odbor: Starosta Milan Pelán, trgovec; podstarosta Ivan Lipold, posestnik. Odborniki M. J. Lipold, posestnik; Josip Pirš, okr. tajnik; Leopold Goričar, zasebnik; Josip Turnšek, posestnik; Vekoslav Černe, lončar. — Načelnikom gasilnega oddelka bil je z veslikom izvoljen brat starosta Milan Pelán.

— (Brzovlak), ki je včeraj zvečer ob 6. uri odšel iz Ljubljane v Trst, bil je mej Ivanjim Selom in Rakekom v nevarnosti, da skoči s tiru. Zlodejec vrgel je velik plot na tir. Železniški stražnik ga je k sreči pravočasno zapazil in odstranil. Zlodejca so žandarmi že prijeli in ga oddali okrajnemu sodišču v Logatci.

— (Utonil) je danes popoldne v Ljubljani blizu Koširja mlad deček Poljanšek. Kopajočega se zadel je čoln v glavo in s tem prouzročil, da je utonil.

— (Dijaška veselica v Kranji.) Že parkrat napovedana dijaška veselica, koje program (vojaška godba, nagovor, petje in ples) se je vršil deloma na prijaznem in primerno okrašenem vrtu gospoda Mayerja, deloma v čitalniških prostorih, se je vrlo dobro obnesla. Velike zasluge za to ima neutrudljivi odbor pod spretnim vodstvom abiturijenta g. Prevca; damski komitet pod vodstvom domoljubne soproge županove, blagorodne gospe Šavnikove, čegar ljubeznivemu posredovanju na blagajni se je zahvaliti za sijajni gmotni vspeh (120 gld.); g. kapelnik Šavnik jun., ki je svoj zbor jako vstrajno vezbal in spretno vodil; g. Štefančič, ki je s svojim krasnim tenorjem mnogobrojno občinstvo, odlično domačo družbo in pa ljube goste iz Št. Jurja, Cerkljan, Naklega, Ljubljane itd. kar očaral. Ples v dvorani, ki je trajal do ranega jutra, je bil zelo živahen, pri prvi četvorki smo našli do 40 parov. Ako poslednjič še omenimo, da je hotel nekoliko dež nagajati, da se mu pa ni nič kaj posrečilo, ter da je bila gostilniška postrežba dobra, smo zadostili poročevalčevi nalogi in izrekamo le željo, da se na leto zopet osnuje jednaka veselica v prijaznem Kranji!

— (Gradišče nad Zagorjem.) Na Pivki počel je razkopavati g. Pečnik. To gradišče je del dolge utrjene fronte, ki drži od Št. Petra do Klane. Skoro na vsakem griči in strmejšem holmu nahaja se prazgodovinsko gradišče, kjer so ljudje pa tudi še za časa Rimljanov bivali. Tako je bilo tudi nad Zagorjem. Prazgodovinske starine nahajajo se tam mej ograjnim nasipom, rimske pa zunaj okolu kroga. Mej prazgodovinskimi predmeti so posebno važni ilirski novci, ki imajo na jedni strani ladijo, na drugi dvoglavo. Iz rimske dobe nahajajo

se fibule, igle, prstani, zvončki, noži in drugo orodje. Našla se je posebno lepa srebrna žličica, ki je služila kot kirurški instrument.

— (Navinarski, sadjarski in poljedelski šoli na Grmu) pri Novem mestu razpisano je do 20. septembra t. l. 6 deželnih ustanov, do katerih imajo pravico sinovi kranjskih kmetovalcev in vinogradnikov, kateri pa morajo biti najmanj 16 let stari, krepkega telesa in čvrstega zdravja. Učenci z deželnimi ustanovami dobe v tej šoli stanovanje, hrano in poduk brezplačno, za obleko si pa morajo sami skrbeti. Prošnjam priložiti je rojstveni list, spričalo dovršene ljudske ali obiskovanje srednje šole, zdravniško potrjilo o čvrstem telesu in trdnem zdravju, in župnijsko spričevalo o lepem vedenju. Prošnjam za vsprejem proti plačilu priložiti je reverz ali obvezno pismo starišev, oziroma varuha zaradi vzdrževanja učenca.

— (V Gočah na Vipavskem) zgorela je preteklo sredo po noči dvonadstropna hiša posestnika g. Habéta. Na pomoč prihitelo je Vipavsko gasilno društvo, kakor tudi domačini, ki so od daleč nosili vodo in rešili mnogo stvari, mej drugim za 1000 gld. starega pikolita. Hitri in vstrajni pomoči in mirnemu vremenu je pripisovati, da se je požar omejil in odvrnila nevarnost, ki je pretila vsej vasi. Pogorelec bil je zavarovan.

— (Na Opčinah) bode dne 4. sept. t. l. semenj za živino in kramarsko blago. Občinstvo opozarjamo, da se je odprla 3. t. m. na progi juž. železnice postaja (Haltestelle) oddaljena 10 minut od trga Opčine.

— (Razpisano) je mesto vladnega tajnika, eventuelno vladnega koncipista na Kranjskem. Prošnje do 18. septembra t. t.

— (Razpisana je služba) nadučitelja voditelja na I. mestni petrazredni deški ljudski šoli v Ljubljani, eventuelno služba učitelja I. ozir. II. plačilne vrste z sistemiziranimi pripadninami. Prošnje do 15. septembra t. l. pri c. kr. mestnem šolskem svetu.

— (Na dverazrednici v Hotelrščici) razpisano je mesto drugega učitelja. Plača 400 gld. in stanovanje. Prošnje do 20. septembra t. l.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Peterburg 24. avgusta. Car podelil nemškemu kancelarju Capriviju Andrejev red prve vrste, tajnemu svetniku Lukanusu Anin red prve vrste. Včeraj zvečer bil je nemškemu cesarju na čast v Peterhofu velik obed, pri katerem so bili tudi Caprivi, Giers in Pobjedonoscev. Park bil je sijajno razsvetljen. Po poslovljenju ukrcal se je cesar Viljem na ladjo „Hohenzollern“, na kateri se vrne domov.

Volosko 25. avgusta. Pri današnji dopolnilni volitvi izvoljena sta jednoglasno Slavoj Jenko in Mandić deželnima poslancema.

Dunaj 25. avgusta. Vihar in strela mej Eggenburgom in Limburgom (na Fran Josipovi železnici), od več tovornih vagonov odnesla strehe, 20 praznih tovornih voz prevrnila. Lokomotiva in natovorjeni vozovi ostali so na tiru. Dva služnika začasno omamljena. Po progi ni moči voziti, promet vrši se sedaj po ovinkih, vsled česar nekateri vlaki zakasneli.

Dunaj 25. avgusta. Vladni zastopnik otvoril mejnarodni žitni semenj, zagotavljač, da bode vlada podjetje i nadalje pospeševala.

Rim 25. avgusta. „Agenzia Stefani“ iz Peterburga: Rusija podarila Črnigori večjo ladjo.

Dover 25. avgusta. Jaht, na kateri je bila cesarica Elizabeta, se je zaradi slabega vremena morala tukaj ustaviti. Cesarica odplula na paketni ladiji v Calais, od koder je, kakor se čuje, odšla dalje v Cherbourg.

Novi York 25. avgusta. V centralni Ameriki se je vojna zopet začela. Mej četami sansalvadorskimi in honduraškimi bila je bitka, poslednje porazene.

Razne vesti.

* (Glavni dobitek razsta v njih srečk) v vrednosti 50.000 zadela je mlada deklica, gospi Heim iz Weidlingaua. Gospi, katere stariši bivajo v imenovanem letovišču, napravila je pred kratkim, spremljana od svoje rodbine, izlet po južni železnici. V družbi bil je tudi mlad Turek, ki je v tobačni trafiki na državnem kolodvoru kupil več

razstavnih srečk ter vsakej prisotni dami jedno podaril. Gospico Heim doletela je ravno sreča, da je dobila srečko glavnega dobitka in včeraj je zvedela o velikem bogastvu, koje je dobila. — Drug glavni dobitnik v vrednosti 5000 gold. zadel je nižji uradnik in tretji v vrednosti 2000 gld. častnik. — Vse tri glavne dobitke izplačali so takoj v denarji.

* (Železniških nesreč) ni konca. Amsterdamski brzovlak skočil s tiru pri postaji Zandvort. Tri osebe mrtve, ranjenih je 17. — V Švici pa sta zadela 19. t. m. dva vlaka med Bielom in Neuenburgom. Deset potovalcev je teško poškodovanih isto tako strojevodja in dva kurilca.

* (Velik požar), nastal je preteklo sredo opoldne v Friedlandu na Moravskem. Pogorelo je 22 hiš in cerkev. Škoda je velika. Pogorelci, večinoma rudarji in trgovci, so v veliki bedi.

* (Nesreča na železnici.) V severni Ameriki blizu mesta Quincy v državi Illinois je zopet skočil brzovlak s tiru. Štirje vagoni ostali so nepoškodovani, peti pa je bil popolnoma razdrobljen. Vse osebe, ki so bile v njem, so ali mrtve ali pa teško ranjene. Mnogo jih je bilo poparjenih. Našli so 20 mrtvih in 30 ranjenih. Večina potovalcev vračala se je iz morskih kopelij.

* (Strašen vihar) razsajal je preteklo sredo zvečer v Švici v kantonu Waadt. V raznih krajih bile so razdejane hiše ter popolnoma uničene. Nad 160 hiš je poškodovanih. Gozde je vihar kar obrnil na daljavo 20 kilometrov in širjavo 200 metrov. Več sto živalij bilo je ubitih.

VSPORED
Sokolskemu večeru
dné 25. avgusta 1890
na čast
dr. Jerneju Zupancu
povodom njegovega 80. rojstvenega dne
na vrtu Ljubljanske čitalnice.

1. Smetana: Koračnica iz opere: „Prodaná nevěsta“.
2. Balfé: Overture iz opere: „Die Zigeunerin“.
3. Konti: „Ein Schelm“, valček.
4. Scherenzel: Venec napevov slovenskih pesmij.
5. Skupine na drogu in bradlji, predstavljajo izvršujoči člani „Sokola“.
6. Nováček: „Higiea“, polka française.
7. Rode: Varijacija za rog.
8. Schinzel: Fantazija o ruskih melodijah.
9. Zajc: Overture iz opere: „Die Hexe von Boissy“.
10. Katzau: „Schöne Seelen finden sich“, valček.
11. Buraw: Poljska pesem.
12. Czajkowski: „Chant sans paroles“.
13. Schinzel: Ruska koračnica.

Mej posameznimi točkami poje čitalniški pevski zbor.

Začetek ob 8. uri.

Bratje Sokoli vabijo se uljudno, da se udeležijo polnoštevno v društveni opravi.

Odbor.

Družba sv. Cirila in Metoda.

Letne doneske so poslale podružnice:

Litijska	67	gld.	—	kr.
Gornjegraška	54	„	21	„
Ženska Goriška	80	„	—	„
Beljaška	30	„	—	„
Vuhredska	5	„	—	„
Tolsti vrh na Koroškem	24	„	—	„
Št. Jakobsko-trnovska	73	„	—	„
Brdska	46	„	21	„
Kropa	30	„	55	„
Goriška	92	„	72	„
Cerkljanska	58	„	—	„
Kostanjevska	40	„	5	„
Turjaška	32	„	—	„

Darovali so:

Obrtno pomočno društvo v Ljubljani	10	„	—	„
Volilo g. župnika A. Terana	100	„	—	„
G. župnik Bercé nabral	7	„	—	„
Gospodična Podobnik v Ljubljani	1	„	20	„
Nabrano pri poroki G. Stibenika	7	„	—	„
v Slovenski Bistrici	5	„	—	„
Rodoljubkinje iz Litije in Šmartina po pokroviteljici g. Svetčevi	100	„	—	„
V prijateljski družbi na Dunaji zbrani slovenski ljudski učitelji s Kranjskega	10	„	—	„

Slavne podružnice, katere še niso poslale letnih doneskov, nujno prosimo, da jih prej ko prej izročijo glavni družbi.

V Ljubljani, dne 22. avgusta 1890.

Dr. Jos. Vošnjak,
blagajnik.

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Listnica upravnštva: G. H. L., na Vranskem:
Naznanilo stalo bi za 5krat 3 goldinarje.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Dragotin Hribar.

Loterijske srečke 23. avgusta.

V Trstu: 55, 84, 24, 8, 21.
V Linci: 11, 51, 56, 16, 67.

Tuji:

24. avgusta.

Pri **Malič**: Herold, Heine, Gogola z Dunaja. — Franer, Harvalik iz Trsta — Terstenjak s Primorskega. — Strohbach iz Praga. — Stern iz Budimpešte. — Müller iz Pulja. — Stadler iz Zagreba.

Pri **Slonu**: Fürber, Möller, Weiser z Dunaja. — Baron Apfalter s Križa. — Leugel iz Velike Kaniže. — Raschek iz Linca. — Cusolich z Reke. — Pokorny iz Beljaka. — Schiari iz Kopra. — Schmich iz Příbrama. — Kehler iz Toplice. — Petsche iz Chicaga.

Pri **bavarskem dvoru**: Thiamich iz Celja. — Pri **južnem kolodvoru**: Dr. Kenedi iz Budimpešte. — Korscheg iz Celja. — Gruner iz Berlin. — Fandri iz Kamnika. — Schüller z Dunaja. — Rachne iz Liberce.

Umrli so v Ljubljani:

V vojaški bolnici:

24. avgusta: Franc Susteršič, infanterist, 23 let, za jetiko.

Tržne cene v Ljubljani

dne 23. avgusta t. l.

Pšenica, hktl.	6.01	Špeh povenjen, kgr.	70
Rež,	3.90	Surovo maslo,	80
Ječmen,	3.74	Jajce, jedno,	24
Oves,	3.25	Mleko, liter,	8
Ajda,	4.71	Goveje meso, kgr.	59
Proso,	4.71	Telečje	60
Koruz,	5.04	Svinjsko	66
Krompir,	2.23	Koštrunovo	36
Leča,	10	Pišanec	45
Grah,	10	Golob	15
Fižol,	8	Seno, 100 kilo	135
Maslo,	90	Slama,	145
Mast,	70	Drva trda, 4 metr.	640
Špeh frišen	64	„ mehka, 4	440

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
23. avg.	7. zjutraj	739.9 mm.	15.8° C	sl. svz.	jas.	0.00 mm.
	2. popol.	737.5 mm.	25.4° C	sl. vzh.	jas.	
	9. zvečer	736.5 mm.	18.8° C	sl. zah.	jas.	
24. avg.	7. zjutraj	736.4 mm.	16.4° C	sl. jvz.	megla	0.00 mm.
	2. popol.	726.2 mm.	30.0° C	sl. jug	jas.	
	9. zvečer	725.9 mm.	23.0° C	sl. jug	obl.	

Srednja temperatura 20.0° in 23.1°, za 1.7° in 5.1° nad normalom.

Dunajska borza

dné 25. avgusta t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	gld. 88.10	—	gld. 88.05
Srebrna renta	89.80	—	89.75
Zlata renta	107.45	—	107.30
5% marcna renta	101.25	—	101.25
Akcije narodne banke	964	—	950
Kreditne akcije	307.25	—	306.25
London	113	—	112.45
Srebro	—	—	—
Napol.	9.87 1/2	—	8.96
C. kr. cekini	5.38	—	5.36
Nemške marke	55.32 1/2	—	55.12 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	131 gld.	25 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	177	40
Ogerska zlata renta 4%	100	95	95
Ogerska papirna renta 5%	99	35	35
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	122	—
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	113	—	—
Kreditne srečke	100 gld.	133	25
Rudolfove srečke	10	20	—
Akcije anglo-avstr. banke	120	162	50
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	219	—	—

P. n.

Ker sem si kot **izpitan mehanik** in član **Dunajske zadruge** pridobil skozi mnogo let **posebno prakso v elektrotehničnem področju**, prosim jako častito občinstvo za cenjeno zaupanje. Prizadeval si bodem vedno p. n. občinstvo, kakor bodem najbolje **vedel in znal, najbolje in najceneje** postreči. Priporočila o že izvršenih delih so vedno na razpolaganje. Na podlagi tega si usojam najbolje priporočati se.

Z velespoštovanjem

JOSIP AUSPITZER
izpitan mehanik

v Ljubljani, v Židovskih ulicah št. 4.

V „Národní Tiskarni“ v Ljubljani

so izšle in se dobivajo po znižani ceni sledeče knjige:

Blódné duše.

Roman. Češki spisal Václav Beneš-Třebitzký. Preložil Ivan Gorník. Mala 8°, 523 strani. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

Otci in sinovi.

Roman. Ruski spisal J. S. Turgenjev. Preložil Ivan Gorník. Mala 8°, 357 strani. Cena 50 kr., po pošti 55 kr.

Undina.

Spisal André Theuriet, poslovenil Vinko. — Ml. 8°, 143 strani. Cena 20 kr., po pošti 25 kr.

Vilénski brodnik.

Spisal Emile Souvestre, prevel Muhoder. — Ml. 8°, 82 strani. Cena 15 kr., po pošti 17 kr.

Dnevnik.

Spisal Ludovik Halévy, poslovenil Vinko. — Ml. 8°, 95 strani. Cena 15 kr., po pošti 17 kr.

Ukrajinske dume.

Češki spisal E. Jelínek. Poslovenil Podvidorski. Mala 8°, 84 strani. Cena 15 kr., po pošti 20 kr.

Časnikarstvo in naši časniki.

Spisal * * Stat nominis umbra. Ml. 8°, 19 pól. Cena 40 kr., po pošti 45 kr.

Dubrovski.

Povest. Spisal A. S. Puškin, poslovenil J. P. — Ml. 8°, 122 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

N o v.

Roman. Spisal Turgenjev, poslovenil M. Málovrh. — Ml. 8°, 32 pól. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

V isti zalogi sta izšla in se dobivata po znižani ceni še sledeča zvezka:

I. zvezek, ki obsega: Stenografija, spisal dr. Ribič. — Životopisje, spisal Rajč Bož. — Prešern, Prešerin ali Prešeren, spisal Fr. Lenstik. — Telečja pečenka, novela, spisal J. Jurčič. — N. Machiavelli, spisal dr. Ribič. — Pisma iz Rusije, spisal dr. Celestin. — Trstovo z

Za oba zvezka naj se priloži še 10 kr. poštne, za posamezne zvezke pa 5 kr.

Razne pripovedke.

Najgrozovitejša muka peklena. Spisal Catulle Mendès; prevel Vinko.

Ulomci. Spisal Sevnčan.

Silvestrov otročiček. Kalifornska povest. Spisal Bret Harte; poslovenil Vinko.

Uničeno življenje. Češki spisal Stroupežnický; preložil Vinko.

Pariz v Ameriki.

Roman. Francoski spisal René Lefebvre. Poslovenil * * Stat nominis umbra. Ml. 8°, 535 strani. Stane 50 kr., po pošti 55 kr.

Ivan Zbogar.

Zgodovinski roman. Spisal Charles Nodier, poslovenil J. Kržišnik. — Ml. 8°, 198 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

Junak našega časa.

Roman. Spisal M. Lermontov, poslovenil J. P. — Ml. 8°, 264 strani. Cena 40 kr., po pošti 45 kr.

Selski župnik.

Roman. Spisal L. Halévy, poslovenil Vinko. — Ml. 8°, 203 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

Knez Serebrjani.

Roman. Spisal grof A. K. Tolstoj, poslovenil J. P. — Ml. 8°, 609 strani. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

Za dragocenim korenem.

Povest iz življenja kitajskih pogozdnikov. Spisal A. J. Maksimov. Poslovenil J. P. Ml. 8°, 141 strani. Stane 20 kr., po pošti 25 kr.

grozdem na Ruskem, spisal dr. J. Vošnjak. — Čegava bode, novelica, spisal J. Ogrinec. Velja . . . 15 kr.

V. zvezek, ki obsega: Meta Holdenis, roman, francoski spisal Viktor Cherbuliez, poslovenil Davorin Hostnik. Velja . . . 25 kr.

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.